

Wymagania edukacyjne śródroczne i roczne z religii oparte na programie autorstwa ks. Piotra Tomasika

Ty ścieżkę życia mi ukazesz.

(AZ-32-01/10-WA-1/13), numer programu II/81/2022/2023

Ocenię podlegają: wiedza zdobyta na lekcjach, zeszyt przedmiotowy, aktywność podczas zajęć.

Formy sprawdzania wiedzy: sprawdziany, kartkówki, odpowiedzi ustne, prace domowe.

Ogólne kryteria oceniania:

Ocena niedostateczna	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena Bardzo dobra	Ocena celująca
a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, b) odmawia wszelkiej współpracy, c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.	a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji, b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie	a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach, b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.	a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone, b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych, c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie	a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe, b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.	a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia, b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,

					c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia
--	--	--	--	--	---

Szczegółowe kryteria oceniania:

Dział	Ocena				
	Dopuszczająca	Dostateczna	Dobra	Bardzo dobra	celująca
I. Drogi ludzkości i moja ścieżka	<ul style="list-style-type: none"> określa własne rozumienie szczęścia podaje przykłady przeżywania przez ludzi cierpienia i szczęścia podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędzia, lecz jako Ten, kto kocha wie, że wiara jest darem od Boga, niezasłużonym przez człowieka, zna prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych próśb ze względu na naszą wiarę 	<ul style="list-style-type: none"> podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka wskazuje, w jaki sposób powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia podaje, jak pokonać lęk przed wyznaniem grzechów spowiednikowi określa, w jaki sposób powierza swoje grzechy Jezusowi wymienia działania człowieka, które pomogą mu otworzyć drzwi nieba (osiągnąć zbawienie) 	<ul style="list-style-type: none"> interpretuje tekst hymnu Magnificat uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia włącza w swoją modlitwę „Pod Twoją obronę” interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza (Mt 26,69-75; Mt 27,3-5) uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-15), uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez modlitwę i 	<ul style="list-style-type: none"> odwołując się do biblijnego obrazu Kościoła jako Ciała Mistycznego i fragmentu listu I Kor 12, 12–21. 26–27, omawia rolę Jezusa w Kościele oraz rolę pozostałych członków wspólnoty; korzystając z dotychczasowej wiedzy i otrzymanych wiadomości formułuje argumenty przeciw podejściu: „Bóg – tak, Kościół – nie”. na podstawie wybranych tekstów Pisma Świętego wymienia biblijne obrazy Kościoła; po lekcji wyjaśnia zobowiązania względem Kościoła wynikające z przynależności do niego. wskazuje, jak troszczyć się o rozwój 	<ul style="list-style-type: none"> daje świadectwo szczęścia płynącego z życia bez grzechu

		<ul style="list-style-type: none"> wymienia owoce zaufania Jezusowi 	<p>podejmowanie codziennych obowiązków</p> <ul style="list-style-type: none"> interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika (Mt 8,5-13) charakteryzuje postać setnika jako poganina wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...” 	<p>wiary, by jego miejsce w niebie nie pozostało puste</p> <ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą podaje przykłady, gdy z wiarą prosi Boga o pomoc w codziennych sytuacjach 	
<p>II.Ja jestem drogą.</p>	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcia: pokora, pycha wymienia prośby zawarte w Modlitwie Pańskiej określa, czym jest modlitwa, definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie 	<ul style="list-style-type: none"> podaje biblijne przykłady pokory i pychy podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie określa różne sposoby postrzegania relacji z Bogiem i innymi w zależności od wieku (1 Kor 13,11) wskazuje zmiany zachodzące we własnym postrzeganiu Boga i ludzi podaje, za co najczęściej jest chwalony a za co krytykowany poddaje refleksji różnice, jakie dostrzega między własnym wyobrażeniem siebie a tym jak postrzegają go inni. 	<ul style="list-style-type: none"> interpretuje teksty biblijne mówiące o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5,16; Rz 12,16) wyjaśnia znaczenie tych postaw w rozwoju relacji do samego siebie, Boga i ludzi interpretuje treść Modlitwy Pańskiej jako program drogi chrześcijanina uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych świętych (bł. Teresa z Kalkuty, św. O. Pio, Marta Robin) uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić uzasadnia wartość codziennej modlitwy w pogłębianiu swej osobistej relacji z Bogiem wyjaśnia, czemu służy wychowanie, do czego zmierza, kto uczestniczy w tym procesie, kto nim kieruje i od czego zależy efekt wychowawczy uzasadnia, że wraz z 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwalania się z pychy formułuje własną modlitwę, wzorując się na Modlitwie Pańskiej uzasadnia związek swej codziennej systematycznej modlitwy z postawą zaufania Bogu omawia trudności napotykane przy modlitwie i wskazuje sposoby ich pokonywania uzasadnia, co w procesie samowychowania prowadzi nas do Chrystusa, a co nas od Niego oddala podaje przykłady konkretnych wymagań, jakie stawia sobie w aspekcie samowychowania 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża sprzeciw wobec lansowania relatywizmu moralnego omawia, w jaki sposób poszukuje dojrzałych form spotykania się z Bogiem

			dorastaniem powinna dokonywać się zmiana relacji z ludźmi		
III. W drodze ku ziemi obietnic.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie • podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa • określa postawy ludzi wobec Jezusa analizując tekst biblijny Mt 2,1-12 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia imiona świętych, którzy osiągnęli swoją świętość przez dobre życie (np. św. Józef) • wskazuje, że od narodzin Jezusa liczy się lata naszej ery mówi z pamięci tekst kolędy „Bóg się rodzi” • wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Mt 5,3-12 • charakteryzuje drogę do świętości wybranego świętego • wskazuje, w jaki sposób troszczy się o swoją świętość w codziennym życiu • wykazuje, że narodzenie Jezusa zmieniło bieg świata (nowy kalendarz, nowa kultura, nowa religia) • omawia przesłania wybranych kolęd („Bóg się rodzi”) • śpiewa kolędy z rodziną i klasą oddając cześć narodzonemu Jezusowi • charakteryzuje podobieństwa w postawach pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a Mędrcami w poszukiwaniu Mesjasza 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo czyli żyjąc duchem Ośmiu Błogosławieństw • dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa • wskazuje, w jaki sposób przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu • wskazuje, jak służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa • uzasadnia, dlaczego modli się za tych, którzy Jezusa odrzucają 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia kanonizacja, beatyfikacja, sługa Boży, heroiczność cnót • uzasadnia, dlaczego modli się za tych, którzy Jezusa odrzucają
IV. Drogowskazy do szczęścia.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia przykazania dekalogu • własnymi słowami potrafi zinterpretować przykazania Boże 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, czego dotyczą przykazania każdej z tablic Dekalogu • określa, co to są: miejsca święte, święte imiona • wskazuje zmartwychwstanie Pana Jezusa jako źródło świętowania niedzieli • podaje przykłady okazywania rodzicom (opiekunom) miłości i posłuszeństwa • podaje przykłady troski o zdrowie i życie 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje treści każdej z tablic Dekalogu • określa, w jaki sposób wyraża szacunek wobec imion świętych • omawia różnice między niedzielą a pozostałymi dniami tygodnia • wyjaśnia treść czwartego przykazania • potrafi odnieść treść czwartego przykazania do relacji ze swoimi rodzicami • wyjaśnia, dlaczego każdy człowiek 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co znaczy wierzyć i ufać Bogu • potrafi uzasadnić dlaczego miejscom poświęconym Bogu należy się szacunek • wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli • opowiada, w jaki sposób wyraża swą troskę o dom rodzinny • opowiada, w jaki 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada, w jaki sposób świętuje Dzień Pański i jak zachęca innych do świętowania • daje świadectwo, jak modli się do Matki Bożej Niepokalanej o pomoc w zachowaniu czystości serca

		<ul style="list-style-type: none"> • wymienia przykazania mówiące o czystości • podaje przykłady poszanowania rzeczy własnych i cudzych • określa, podając przykłady, pojęcia: prawda, kłamstwo, fałszywe świadectwo • opowiada własnymi słowami przypowieść o miłosiernym Samarytaninie 	<p>powinien dbać o zdrowie własne i bliźnich</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega postawa czystego serca • wyjaśnia, na czym polega szacunek do własności cudzej, wspólnej i osobistej • uzasadnia, dlaczego zawsze trzeba mówić prawdę • podaje biblijne przykłady miłości bliźniego 	<p>sposób troszczy się o zdrowie własne i innych</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to znaczy żyć w prawdzie • charakteryzuje skutki kłamstwa • wyjaśnia, na czym polega postawa miłości • opowiada o współczesnych sposobach stosowania przykazania miłości 	
--	--	--	--	---	--

Radzymin, 9.11.2022 r.

Radosław Tkaczyk